

[Ministeren for offentlige arbejder.]

muligt for de mest gangbesværede overhovedet at komme med S-toget. Det synes jeg jeg skal nævne i forbindelse med mit svar her, men det betyder altså ikke, at vi ikke arbejder videre med at forsøge at finde en placering af en elevator og i hvert fald få projekteret en rimelig adgang.

Else-Merete Ross: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, men jeg kan jo ikke sige andet, end at jeg er ganske overordentlig skuffet over foretagendet. Allerede i 1961, da boligministeriet henstillede til alle ministerier ved ombygninger at tage hensyn til gangbesværede, svarede ministeriet for offentlige arbejder, at det ville de også gøre i deres fremtidige arbejde, men hvis det var for dyrt for statsbanernes drift, ville de henvende sig til socialministeriet. Jeg forstår, at der for øjeblikket ikke er tale om et økonomisk problem, men om et teknisk problem, og dér synes jeg rigtignok at statsbanerne i god tid måtte have set, at her var et problem, hvor de ikke kunne leve op til det, som der var behov for for de gangbesværede.

Så vil jeg gerne spørge ministeren: hvordan ville det så være med en rullende trappe? For det ville i hvert tilfælde for folk med barnevogne og små børn betyde noget, og også en hel del gangbesværede kan det hjælpe. Jeg synes, det er trist at høre, at de gangbesværede og de i rullestol i fremtiden slet ikke vil kunne komme med S-tog. Jeg vil spørge: kommer det også til at gælde for folk med barnevogne? S-togene skulle jo gerne være et kollektivt middel, som kunne betjene mange. Men i hvert tilfælde vil jeg meget gerne have at vide, om den rullende trappe også er opgivet af tekniske grunde, og jeg vil gerne have svar på, om det udelukkende er et teknisk spørgsmål, eller om der også er et økonomisk spørgsmål knyttet til dette.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Det er, som det fremgik af mit første svar, i øjeblikket et teknisk spørgsmål, at der skal laves de omtalte forbindelser og der skal laves den ændring af gadearealet, og at vi ikke kan placere en elevator, og dermed mener jeg en rullende

trappe eller andre, skal vi sige løftemidler inden for selve den stationsbygning, som statsbanerne direkte råder over.

Jeg er enig med fru Else-Merete Ross i, at det kan blive en beklagelig følge af en teknisk udvikling, at det kan blive vanskeligt for dem, der kører i rullestol eller for de mest gangbesværede at komme med S-toget. Det er et problem, som samfundet så må tage op på anden bøv, for det er jo også klart, at vi på det punkt møder nogle meget, meget store økonomiske konsekvenser. Vi kan jo ikke sige, at vi ikke kan køre med tæt trafik på Københavns bybane engang i fremtiden af hensyn til det problem; det må så løses på en anden måde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Børge Schmidt* til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvad agter ministeren at gøre for at fjerne den forskelsbehandling, unge under faglig uddannelse er udsat for i forhold til studerende ved højere læreanstalter i forbindelse med studierejser med charterfly?“

Børge Schmidt: Det er desværre en kendsgerning, at der finder en forskelsbehandling sted mellem unge, der studerer ved en højere læreanstalt, og så unge, der er under en faglig uddannelse, når det gælder ferieflyrejser.

Jeg er helt klar over, at denne forskelsbehandling bunder dels i internationale bestemmelser, dels i modstand i luftfartsdepartementet. Men under hensyn til det lighedstegn, vi i dag sætter imellem enhver form for uddannelse, enten denne er faglig eller boglig, finder jeg, at det er uheldigt, og at det er en unødigt diskrimination, når betingelserne for at kunne rejse med et charterfly til et kursus er så indsnævrede, at denne hurtige og som oftest endvidere billigste form for rejse er forbeholdt bogligt studerende samt elever på dagskoler, hvor undervisningen strækker sig over mindst 2 år. Den, der gennemgår alene en faglig uddannelse, har ingen mulighed for at deltage i sådanne rejser. Det er baggrunden for mit spørgsmål.